

DECIZIA nr.224/03.04.2014
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC X (X), inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. x

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti - Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de Biroul Vamal de Frontiera Albita cu adresele nr. x/01.10.2013 si x/20.03.2014, inregistrate la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. x/07.10.2013 si nr.x/20.03.2014, asupra contestatiei formulata de SC X (X), cu sediul in Bucuresti, B-dul x, sector 1 prin SCA x cu sediul ales in Bucuresti, str. x, sector 1.

Obiectul contestatiei nr. x, inregistrata la Biroul Vamal de Frontiera Albita sub nr. x, il constituie Deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anii precedenti nr. x si nr. x din 30.07.2013, comunicate in 20.08.2013 prin care s-a stabilit in sarcina SC XSRL CHISINAU – Republica Moldova (in calitate de titular al carnetului TIR) impreuna si solidar cu asociatia garanta accesorii aferente drepturilor vamale in suma totala de in suma de x lei.

Avand in vedere prevederile art. 205 alin. (1), art. 207 (1) si art. 209 alin.(1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de X.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin contestatia inregistrata la Biroul Vamal de Frontiera Albita sub nr. x, X in calitate de asociatie garanta contesta Deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anii precedenti nr. x si nr. x din 30.07.2013 pentru urmatoarele motive:

Conform deciziei nr. x si nr. x s-a calculat la suma de x lei si la suma de x lei, pentru perioada 07.10.2009-30.06.2013 dobanzi si penalitati de intarziere in suma de x lei, respectiv in suma de x lei, documentul prin care s-a individualizat sumele de plata fiind decizia de regularizare a situatiei nr. x/06.10.2009 – referitoare la inchiderea din oficiu a operatiunii de tranzit sub acoperirea carnetului TIR X/08.12.2008.

Contestatarul invoca prescriptia dreptului de a solicita plata sumelor aferente perioadei 07.10.2009-30.06.2010 si perioadei 01.07.2010-30.07.2010 calculate conform deciziilor nr. x si nr. x din 30.07.2013, care le considera nelegale avand in vedere ca termenul de prescriptie este de 3 ani si ca acest termen in care se puteau solicita sumele respective a fost depasit.

Din documentele transmise catre subscrisa, X a fost tratata ca un debitor principal si nicidecum ca asociatie garanta, fiind notificata in acelasi timp cu debitorul principal.

Prin emiterea celor doua decizii a avut loc o incalcare a dispozitiilor Coventiei TIR, avand in vedere faptul ca raspunderea asociatiei garante nu include amenzi de natura administrative sau alte sanctiuni pecuniare, iar in aceste conditii, autoritatile vamale aveau obligatia de a incerca recuperarea debitului principal de la debitorul vamal si nicidecum aplicarea de dobanzi.

In concluzie, contestatarul sustine ca prin prisma caracterului accesoriu si subsidiar al obligatiei XI, autoritatile vamale aveau obligatia de a executa silit pe debitorul vamal, in situatia in care acesta nu intelegea sa isi indeplineasca obligatiile de plata de buna-voie, si abia apoi sa se adreseze subscrisei, si pe cale de consecinta solicita admiterea contestatiei astfel cum a fost formulata.

II. Prin Deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anii precedenti nr. x si nr. x din 30.07.2013, organele vamale din cadrul Biroului Vamal Albita au stabilit in sarcina SC XSRL CHISINAU – Republica Moldova impreuna si solidar cu X drepturi vamale in suma accesorii aferente drepturilor vamale in suma totala de in suma de x lei, (calculate pentru perioada 07.10.2009-30.06.2013).

Ca temei legal la stabilirea accesoriilor aferente drepturilor vamale organele vamale au invocat prevederile art. 85 lit. b), art. 88 lit. c), art. 114 si art. 119 -121 din OG nr. 92/2003, republicata cu modificarile si completarile ulterioare.

III. Avand in vedere documentele existente la dosarul cauzei, constatarile organului vamal, sustinerile contestatarei si prevederile legale in vigoare pe perioada supusa controlului se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca organul vamal era indreptatit sa calculeze accesorii in suma de x pentru perioada scursa de 07.10.2010 (data pana la care au fost calculate prin Decizia nr. x/TZ/TV/FI/06.10.2009 pana la data emiterii Deciziilor referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anii precedenti nr. x si nr. x din 30.07.2013, in conditiile in care la data emiterii acesteia debitul principal nu a fost achitat de contestatara.

In fapt, prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. x/TZ/TV/FI/06.10.2009, emisa de Biroului Vamal Albita, organele vamale au retinut in sarcina SC XSRL CHISINAU – Republica Moldova impreuna si solidar cu X drepturi vamale in suma totala de x lei si accesorii aferente in suma de x lei (calculate pentru perioada 08.12.2008-06.10.2009).

Intrucat societatea nu a achitat datoria vamala stabilita prin decizia nr. x/TZ/TV/FI/06.10.2009 organele vamale au emis Deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anii precedenti nr. x si nr. x din 30.07.2013, organele vamale din cadrul Biroului Vamal Albita au stabilit in sarcina sarcina SC XSRL CHISINAU – Republica Moldova **impreuna si solidar cu X** accesorii aferente drepturilor vamale in suma totala de in suma de x lei, (calculate pentru perioada 07.10.2009-30.06.2013)

Contestatara invoca prescriptia dreptului organului vamal de a solicita plata sumelor aferente perioadei 07.10.2009-30.06.2010 si perioadei 01.07.2010-30.07.2010 calculate conform deciziilor nr. x si nr. x din 30.07.2013, care le considera nelegale avand in vedere ca termenul de prescriptie este de 3 ani si ca acest termen in care se puteau solicita sumele respectiv a fost depasit.

De asemenea, contestatara sustine ca prin emiterea celor doua decizii a avut loc o incalcare a dispozitiilor Coventiei TIR, avand in vedere faptul ca raspunderea asociatiei garante nu include amenzi de natura administrativa sau alte sanctiuni pecuniare, iar in aceste conditii, autoritaile vamale aveau obligatia de a incerca recuperarea debitului principal de la debitorul vamal si nicidecum aplicarea de dobanzi

In drept, art. 119 si art. 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare prevad:

"Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere".

"Art. 120. - (1) **Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv.**

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

Incepand cu data de 1 iulie 2010, majorarile de intarziere au fost inlocuite cu dobanzi si penalitati de intarziere in conformitate cu prevederile art. 119, art. 120 si art. 120¹ din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, astfel cum a fost modificata si completata prin OUG nr. 39/2010:

“Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere”.

“Art. 120 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”

Ulterior, incepand cu data de 1 octombrie 2010 au intrat in vigoare prevederile OUG nr. 88/2010, care a modificat art. 120 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

“(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

De asemenea, **Conventia pentru aderarea Romaniei la Conventia vamala relativa la transportul international al marfurilor sub acoperirea carnetelor T.I.R. (Conventia T.I.R.), intocmita la Geneva la 14 noiembrie 1975, ratificata prin Decretul 420/1979, cu completarile si modificarile ulterioare** prevede:

Art. 8. - 1. **Asociatia garanta se va angaja sa achite drepturile si taxele de import sau de export exigibile, majorate, daca este cazul, cu dobanzile de intirziere care trebuie sa fie achitate potrivit legilor si reglementarilor vamale ale tarii in care o abatere legata de operatiunea T.I.R. este constatata. Asociatia va fi obligata, impreuna si in solidar cu persoanele care datoreaza sumele mentionate mai sus, la plata acestor sume.**

2. **Atunci cind legile si reglementarile unei parti contractante nu prevad plata drepturilor si taxelor de import sau de export in cazul prevazut la paragraful 1 de mai sus, asociatia garanta se va angaja sa achite, in aceleasi conditii, o suma egala cu cuantumul drepturilor si taxelor de import sau de export, majorate, daca este cazul, cu dobinzile de intirziere.**

In consecinta, fata de prevederile legale mai sus mentionate si avand in vedere ca stabilirea accesoriilor reprezinta masura accesorie in raport cu debitul si in virtutea principiului de drept *accessorium sequitur principalae*, iar in sarcina contestatoarei au fost retinute ca fiind datorate obligatii fiscale principale in suma de **x lei**, neachitata pana la data emiterii Deciziilor referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anii precedenti nr. x si nr. x din 30.07.2013, aceasta datoreaza accesoriile aferente drepturilor vamale in suma de de **x**.

Se retine ca, prin Deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anii precedenti nr. x si nr. x din 30.07.2013, organul vamal nu a stabilit debite noi in sarcina societatii, ci a calculat in mod legal accesoriile aferente drepturilor vamale, de la data de 07.10.2009 (data pana la care au fost calculate accesorii aferente drepturilor vamale conform deciziei de regularizare a situatiei nr. x/TZ/TC/FI/06.10.2009) pana la data de 30.06.2013 data la care debitele principale in suma de **x lei** nu au fost achitate.

Afirmatia contestatarei precum ca „prin emiterea celor doua decizii a avut loc o incalcare a dispozitiilor Conventiei TIR, avand in vedere faptul ca raspunderea asociatiei garante nu include amenzi de natura administrativa sau alte sanctiuni pecuniare, nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat art. 8 alin. (1) din Conventia TIR prevede in mod imperativ ca **“Asociatia garanta se va angaja sa achite drepturile si taxele de import sau de export exigibile, majorate, daca este cazul, cu dobanzile de intirziere care trebuie sa fie achitate potrivit legilor si reglementarilor vamale ale tarii in care o abatere legata de operatiunea T.I.R. este constatata. Asociatia va fi obligata, impreuna si in solidar cu persoanele care datoreaza sumele mentionate mai sus, la plata acestor sume.”**

Sustinerea de catre contestatara a faptului ca autoritatile vamale aveau obligatia de a incerca recuperarea debitului principal de la debitorul vamal si nicidecum aplicarea de dobanzi, este neintemeiata, intrucat potrivit art. 96 din Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, citat mai sus, **principalul obligat, respectiv asociatia garanta X este titularul regimului de tranzit comunitar extern si raspunde pentru respectarea dispozitiilor referitoare la regimul de tranzit, iar potrivit art. 1042 din Codul civil “creditorul unei obligatii solidare se poate adresa la acela care va voi dintre debitori, fara ca debitorul sa opuna beneficiul de diviziune”, neavand relevanta cum intelege contestatara sa recupereze prejudiciul.**

Invocarea de catre contestatara a “prescriptiei dreptului de a solicita plata sumelor aferente perioadei 07.10.2009-30.06.2010 si perioadei 01.07.2010-30.07.2010 calculate conform deciziilor nr. x si nr. x din 30.07.2013, pe care le considera nelegale avand in vedere ca termenul de prescriptie este de 3 ani si ca acest termen in care se puteau solicita sumele respective a fost depasit”, este neintemeiata intrucat referitor la administrarea drepturilor vamale si la prescriptia dreptului de a stabili obligatii fiscale, art. 1, art. 22, art. 91, art. 92 si art. 93 din O.G. nr. 92/2003

privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare prevad urmatoarele:

“Art. 1. – (2) **Prezentul cod se aplică și pentru administrarea drepturilor vamale, precum și pentru administrarea creanțelor provenind din contribuții, amenzi și alte sume ce constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit legii, în măsura în care prin lege nu se prevede altfel.**

Art. 22. - **Prin obligații fiscale, în sensul prezentului cod, se înțelege:**

[...]

c) obligația de a plăti la termenele legale impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat;

d) obligația de a plăti dobânzi, penalități de întârziere sau majorări de întârziere, după caz, aferente impozitelor, taxelor, contribuțiilor și altor sume datorate bugetului general consolidat, denumite obligații de plată accesorii; [...].

“Art. 91. – (1) **Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.**

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.

“Art. 92. – (1) Termenele de prescripție prevăzute la art. 91 se întrerup:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) la data depunerii de către contribuabil a declarației fiscale după expirarea termenului legal de depunere a acesteia;

c) la data la care contribuabilul corectează declarația fiscală sau efectuează un alt act voluntar de recunoaștere a impozitului datorat.

(2) Termenele de prescripție prevăzute la art. 91 se suspendă:

[.....].

(3) Dispozițiile dreptului comun privitoare la prescripția extinctivă sunt aplicabile în mod corespunzător”.

Dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, se completează cu cele ale Decretului nr.167/1958 privitor la prescripția extinctivă, republicat în anul 1960, care reprezintă dreptul comun în materie până la 01.10.2011. De astfel art.16 din Decretul nr.167/1958 privitor la prescripția extinctivă, republicat, prevede:

“Prescripția se întrerupe:

(...)

c) printr-un act începător de executare.”

Prin sentința civilă din 01.01.2012 publicată pe portal <Judecătoria sectorul1> Informații dosar pronunțată în dosar nr. x/2011 se respinge capatul de cerere privind anularea executării silite înseși, anularea tuturor actelor și formelor de executare silită, anularea somatelor nr. x/08.04.2011, ca neintemeiate. Respinge capatul de cerere privind anularea deciziei pentru regularizarea situației nr. x/TZ/TV/FI/06.10.2009 ca inadmisibil.

Astfel, se reține că prescripția a fost întreruptă prin somata nr. x/08.04.2011, care constituie un act începător de executare, iar potrivit art. 17 din Decretul nr.167/1958 “După întrerupere începe să curgă o nouă prescripție”, și pe cale de consecință dreptul organelor vamale de a stabili accesorii aferente drepturilor vamale nu era prescris.

Contestatarea nu prezintă nicio dovadă din care să rezulte că decizia pentru regularizarea situației nr. x/TZ/TV/FI/06.10.2009 a fost anulată.

Fata de cele prezentate, urmează să se respingă ca neintemeiate contestația formulată de de X pentru suma de x reprezentând accesorii aferente drepturilor vamale stabilite prin Deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anii precedenți nr. x și nr. x din 30.07.2013.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 8 din Conventia pentru aderarea Romaniei la Conventia vamala relativa la transportul international al marfurilor sub acoperirea carnetelor T.I.R. (Conventia T.I.R.), intocmita la Geneva la 14 noiembrie 1975, ratificata prin Decretul 420/1979, art. 1, art. 22, art. 91, art. 92, art. 93, art. 119, art. 120, art. 120¹, si art.216 alin. (1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, art. 16 si 17 din Decretul nr.167/1958,

DECIDE

Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de X impotriva Deciziilor referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale din anii precedenti nr. x si nr. x din 30.07.2013 prin care Biroul Vamal de Frontiera Albita a stabilit in sarcina acesteia accesorii aferente drepturilor vamale in suma totala de x.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.